

בכורות פרק ג הלוקח בהמה דף כד

אם ילדה, אך הסתפק האם הדמות חזיר מותר באכילה משום שהוא בוודאי בנה של הרחל משום שהיא מניקה אותו והיוצא מהטהור טהור או שרק במקרה שבנה נמצא לצידה אינה מניקה בן של אחר אבל אם בנה מת ייתכן שמניקה סתם חזיר ואסור באכילה, ר' אחאי הסתפק גם לשיטת חכמים שאמנם לדעתם בהמה שלא ילדה מרחמת ומניקה וולד של אחרים ייתכן שחכמים מודים שלא הייתה מרחמת על חזיר אם לא היה בנה ובוודאי הוא בנה ופטורה מבכורה והחזיר מותר באכילה.

רשב"ג אומר שהקונה בהמה מעכו"ם והיא מניקה בוודאי ילדה כבר ופטורה מבכורה שבהמה שלא ילדה אינה מניקה, עוד אמר רשב"ג שאדם שיש בעדרו בהמות שביכרו ובהמות שלא ביכרו ונכנס לעדר וראה את בהמותיו מניקות וולדות מי שיונק מבהמה שעוד לא ביכרה קדוש והשאר שיונקים מבהמות שביכרו חולין, למרות שכולן ילדו כל בהמה בוודאי מניקה את וולדה שאינן מזניחות את בניהם ומניקות וולד של בהמה אחרת. בברייתא מובא דעת חכמים שהקונה בהמה מניקה מעכו"ם אין בכך הוכחה שהיא ילדה היות ובהמה מרחמת ומניקה וולד של אחרת למרות שלא ילדה כלל ובנה ספק בכור.

רב פסק להלכה כמו כל המשניות בפרק זה חוץ מהמשניות שיש בהם מחלוקת, במשנה הראשונה יש מחלוקת באיזה גיל בהמה בוודאי עדיין לא ילדה, במשנה הבאה הלכה כדברי ראב"י שבהמה שהפילה חתיכת דם נפטרה מבכורה, המשנה שלנו הלכה כדברי רשב"ג שבהמה שמניקה בוודאי ילדה ושהבהמה אינה מזניחה את בנה ומניקה וולד אחר ולמרות שנחלקו עליו חכמים בברייתא אין זה נחשב מחלוקת, במשנה הבאה הלכה כדברי ר' יוסי בן המשולם שמותר לגזוז שיער מבכור במקום השחיטה וכן בשביל לראות מום, במשנה אח"כ יש מחלוקת האם שיער שנשר מבכור מותר בהנאה.

ר' יוחנן פסק להלכה כרשב"ג שבהמה אינה מניקה אלא אם ילדה, ואם בנה נמצא לצידה בוודאי אינה מזניחה אותו, אך הסתפק ברחלה שלא ביכרה והיא מניקה כדמות חזיר שאמנם לעניין בכורה בוודאי הרחל פטורה מהבכורה שאינה מניקה אלא